

– Панайот, пръвна пръвнино,
Панайот, първо венчило,
и туй ли да те науча,
и туй ли още не знаеш?
Съблечи дреи юнашки,
облечи дреи просешки
и земи блюдо просешко,
че иди долу на пътя
на пътя, на кръстопътя,
и сложи блюдо просешко

Нещо повече, певецът разкрива по-нататък сюжета изцяло в стилистиката на юнашката песен. Защото Бойка продължава:

Оттам ще мине азната,
със седемдесе юнака,
със седемдесе левенка:
сякой ще фърли по пара,
най-пудир върви азничар,
той ще ти фърли желтица.
Тогаз на крака подскочи,
извади сабя вренгия,
те са налево завърти,
надесно дор се обърнеш –
азничар само ще остане.

Пак за Панайот Хитов ще бъде изпята песен, която ще го свърже с класическата представа за хайдутина: дванадесет души дружина ядат и пият, само войводата не яде и не пие – има хабер от жена си, че му се е родил син, „момченце-златоперченце“. Другарите го предупреждават да не тръгва, но героят отива, за да срещне турците.

Така че наблюденията в тази насока показват как хайдушкото, битие на Хитов актуализира мотиви и сюжети, които са основни в култа към хайдутина, в епоса за него.

Вторият хайдутин, който в случая трябва да се упомене е **Стефан Цоцкин** от Жеравна. Наричали са го Кючук Караджа за разлика от другия, големия Стефан Караджа.

Може би тука му е мястото да се напомни за другата голяма „среща“ на фолклора и литературата върху културноисторическата територия на Сливенско и Котленско – за Йовковите „Старопланински легенди“.